

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

A kiadóhivatalban átvéve:
 Egész évre... 16 kor.
 Negyedévre... 4 »
 Helyben hához hordva:
 Egész évre... 20 kor.
 Negyedévre... 5 »
 Vínkre postán szállítva:
 Egész évre... 24 kor.
 Negyedévre... 6 »

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik minden nap a hetű és
 hónap utáni napok kivételével.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Nagyvárad, Apáczai-utca 3.

A szerkesztőség kéziratok visszaadására
 vagy megőrzésére nem vállalkozik.

Előzetesek és hirdetések a
 kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 8 fillér.

NAGYVÁRAD, aug. 2.

Temetünk.

Az ős pogány magyarok a halottra gondoltak, mikor temették.

Kiválasztottak járattan helyén egy patakot, vizét felszorították, medrében megásták a sirt, aztán a belé bocsátott koporsó felett még a segédkező szolgálkat is lenyilazták, hogy ne zavarja a halott nyugalma senki, ne tudják hol pihen.

De mint mesés hőst, emlegették az unokák is, később a regősök is.

A mai magyarok másképpen cselekszenek. Ezren és ezren gyűlnek az elhunyt nagyság koporsója köré, ékes szó vagy öblös torok hirdeti nagy szóval az elhunyt érdemeit, diszsihelyre teszik s koporsója fölé dombot hánynak vagy mauzoleumot építenek.

Egy-két nap múlva aztán egyébről beszélnek s mire a dísztemetkezés rendezője megszámlálta, hogy mennyi pénzt kapott az elsőrendű temetésért, már napirendre tért a társadalom a temetés és eltemetett felett.

Az évfordulón aztán kitűnik, hogy a nagy sirdomb vagy mauzoleum is főleg arra való, hogy nagyobbnak lássék egy-egy apró ember, míg rajta állva elmondja szónoklatát.

Mi az elhunytat nem hagyjuk békében, de az emlékével nem sokat törődünk.

Hogy pedig a hasonlatnál a rabszolgákról se feledkezzem meg, hát régen is az elhunyt rabszolgái sirtak legjobban, mert így hozta magával a szokás, ma is a szolgáltek zokognak legerősebben egy-egy nagyság koporsója felett, mert így azt hihetik az avatatlanok, hogy ezek is a rokonsághoz tartoznak.

Im, a korrupciós sajtó mily egyhanguan zokog a koporsó felett. Egyik felekezeti alapon siratja, mert kálvinista volt, másik a pártkereten belül zokog, mert liberális volt stb. és fogadják, hogy nagy emléke örökké élni fog.

Nos, meglátjuk!

Mert éppen ez a sajtó támadta hevesen Szilágyit, mikor az első purgativumot beadta a zsiros falatoktól elhjasodott parlamentnek. Akkor országos veszedelemnek mondták a közgazdasági tevékenység megakadályozását, sőt akadt nem egy szánandó alak, a ki klerikális aknamunkának »bélyegezte« a közélet megtisztulásának első lépését.

Nem hiszem, hogy Szilágyi után valami nagy vagyon maradt volna. Baross után sem maradt, mint senki után, a ki a hazát szolgálja és nem saját érdekét a parlamentben. A rokonság tehát nem sokat fog örökölni, de a nemzetre nagy hagyományt dotált.

Azt a szellemet, mely a választások tisztaságát, a kuriai biráskodást és az inkompatibilitást hajtotta virágként idáig.

Szilágyinak nem elég a malterből és téglából tákolt mauzoleum.

A magyar közéletben és törvényhozásban a tisztulásra célzó ideáiból kell neki örök emléket állítani.

Ha csakugyan igaz a veszteség érzete elhunyt felett, akkor ezen legkedvesebb s utolsó ideáinak megvalósításában kell ez érdemre vigaszt, neki pedig kegyeletünk adója lerovását keresni.

Számtalan koszoru borította az elhunyt nagy államférfi koporsóját.

Nekem kettő tűnik fel, — melyek hiányoznak róla.

Egy drága, aranyos szalagu koszoru, mit a bankok nem tettek a sirra, másik egy mezei virágokból font, mit a nép nem küldött.

Az egyik örömmel tölt el. Valódi jellem próba az, hogy Szilágyi óriási tekintélyét sohasem engedte aranyakra felváltani. Közgazdaságilag nem tevékenykedett. Feltétlen súlyu czáfolat maradt ő minden közgazdasági tevékenykedő farizeusi okoskodására; a másik az bánt.

Politikusaink, még a legnagyobbak is kevésbe veszik a nép vitális bajait s elvesztik a kontaktust a néppel.

A Kossuth temetéséhez gyalog mentek fel a parasztok tavaszi munka idején, a Szilágyién csak uri emberek tolongtak.

Ezt figyeljék meg politikusaink s inkább hasznosak igyekezzenek lenni, mint — nagyok.

Ugy sincs köztük több Szilágyi.

P—y.

A hivatalos lap Szilágyiról.

A hivatalos lap tegnapi száma Szilágyi temetése alkalmából a következőket közli:

»A magyar nemzet nagy halottjának:

Szilágyi Dezső

belső titkos tanácsos és országgyűlési képviselőnek, Magyarország feledhetetlen emlékü és érdemü m. kir. volt igazságügyminiszterének és képviselőházi elnökének temetése, a m. kir. kormány intézkedése szerint: országos költségen a mai péntek-napon, f. hó másodikán, délután 3 órakor fog végbemenni a m. kir. kuria épületének e szomorú alkalomra nagy gyászpompával díszített előcsarnokából.

A nemzet gyászában benső melegséggel osztozik ő Felsége a király, ki mihelyt a váratlan veszteségről a m. kir. miniszterelnöktől részletes jelentést kapott, kabinetirodájá főnöke utján fejeztette ki »legbensőbb részvétét ezen jelentékeny férfi elvesztése fölött. Ő császári és apostoli királyi felsége — olvassuk e sürgönyben — kegyesen emlékezik vissza arra a ragaszkodásra, melyet az elhunyt legmagasabb személye iránt tanusított, valamint azokra a

sokszoros, kiváló szolgálatokra, melyeket ő Felségének és a Hazának tett. O Felsége egyszermind felkérte a miniszterelnök ő nagyméltóságát, hogy a mennyiben az elhunyt családtagjai lennének, azoknak e legfelső részvétet tudomására hozza.

A miniszterelnök az elhunyt legközelebbi rokonához: Lukács Sándor pénzügyi tanácsoshoz intézett sürgönyben tett e legfelső megbízásnak eleget. Együttal egy másik sürgönyben kifejezte előtte saját legmelegebb részvétét a súlyos csapás fölött, mely hazánkat és közéletünket a Szilágyi Dezső hirtelen elhunytával érte, a kivel évtizedeken át együtt működött s a kit vele nem csak a politikai élet küzdelmeiben, hanem a magánéletben is benső meleg baráti viszony fűzött össze.

Intézkedés történt, hogy a temetés az elhunyt ritka érdemeihez méltó gyászszertartással történjék s koporsójánál a képviselőház jelenlegi elnöke mondjon beszédet, az ev. ref. egyházkerület püspöke imát s a pesti ev. ref. egyház első lelkésze, nagy segédlettel, végezze a szertartást.

A képviselőház, a városház, a tud. egyetem épületein, a kálvin-téri ev. ref. templomon, a szabadelvű-kör helyiségén, az igazságügyi palotán, intézeteken, az Akadémia, a kaszinók és egyleti épületeken még szerdán kitűzött fekete zászlók hirdetik az általános gyászt, melyet a nemzet minden jó fia érez, midőn ily megdöbbentőleg hirtelen halállal kellett elveszítene a hatalmas egyéniségű államférfiut, ki nem magának, hanem mindig és mindvégig a köznek élt, a lelki és testi erő mintája volt s a legélesebb eszme, a legszilárdabb jellem, európai tudományos műveltség és közteknitély birtokában a szabadelvűségnek, hazafiságnak, a csorbítatlan alkotmányosságnak és korszerű reformoknak törhetlen bajnoka, szónak és vitázó képességnek hatalmas mestere és a polgári erkölcsöknek puritán képviselője volt. Nemcsak a mi gyászszegélyvel megjelenő hirlapjaink, hanem a szabadelvű európai sajtó is nagy szomorúsággal és elismeréssel hirdeti az ő ritka érdemeit és érdemeit s a ki tudja, mennyi része volt a mi újabb alkotmányos életünk vívmányaiban, köztük az utóbbi idők igazságügyi és egyházpolitikai reformjainak kiküzdésében, a legmélyebb fájdalommal fogja kísélni koporsóját — ha csak gondolatával lehet is jelen — mai utolsó útján, midőn ama diszsihelynél válunk meg tőle, melyet a székesfőváros hálája ajánlott föl kihült tetemének, közel halhatatlan mestere: a visszanyert alkotmányos élet nagy küzdő vezérének örök nyugvó helyéhez.

Legyen áldás hamvain és támadjon nem egy hozzá hasonló hazafi a nemzet önzetlen szolgálatára!

Szilágyi mandátuma.

Szilágyi öröksége már is tanácskozások tárgyát képezi; nem a vagyoni örökséget értjük, mert ilyen Szilágyi után nem maradt, hanem a politikai örökség. A pozsonyiak már

is gyűléseznék és tanácskoznak, hogy kinek juttassák elárult mandátumukat és nem tudták a temelést sem kivárni. A pozsonyi kormánypartiak három pártra is szakadtak, de végre is megfogtak egyezni, alighanem gróf Apponyi Albert személyében.

Szilágyi sirja.

* Szilágyi Dezsőnek sirja a kerepesi-úti temetőben a főváros részéről történt végleges intézkedés szerint a 29-es parcellában, gróf Mikes sirja mellett van. Ez a hely Klapka sirjához közel, Kammermayer volt polgármester sirjával szemben van.

A részvét.

Az első részvét látogató gróf Széchenyi Gyula a király személye körüli miniszter volt. Reggel fél 7 órakor érkezett Budapestre és a vasutól egyenesen a ravatalhoz hajtatott. Letette koszoruját, majd pedig fölment Csathó kuriai tanácselnökhöz, hogy részvétét kifejezze. Csathót természetesen nem találta benn és ezért otthagya a névjegyet, rajta ezekkel a sorokkal:

»Méltó ágos Uram! Fogadja mélyen átértett részvéteimet az önt és az egész nemzet ért pótolhatlan veszteségért.«

A ravatal.

A ravatalt olyan koszorúerdő borítja, a melyet Deák Ferencz temetése óta Budapest nem látott. Az ország minden részéről érkeznek küldöttségek a ravatalhoz és Budapest népe kora reggel óta, a mikor a kuria előcsarnokát megnyitották, szakadatlanul járul a nagy halott koporsójához.

Dr. Hegedüs igazságügyminiszteri titkár és dr. Nádori fogalmazó intézik a temetés körüli teendőket. Reggel már jóval 8 óra előtt megkezdték munkájukat, ők fogadják az érkező notabilitásokat, átveszik a koszorukat és a mintaszerű rend, a mi az oszlopos csarnokban uralkodik, főképp nekik köszönhető.

Déli tizenkét óráig már több mint száz koszorú borította a ravatalt. A koporsó közepén a család koszorúja fekszik, mellette széles lilaszínű szalag Nina és Mariska felirással özvegy Bendéné, és özvegy Bartos Gáborné, Szilágyi Dezső unokanővéreinek koszoruját jelzi, a

lábánál pedig gróf Szapáry Pál halványzöld színű szalagos koszoruját helyezték el. Lenn a ravatal végén kicsiny kerek babérkoszoru fekszik, keskeny vörös szalagján nincs fölírás. Ugy tette le valaki észrevétlenül.

Koszorúk.

Délig koszorut küldtek be:

Debreczen város közönsége — Diszpolgárának. A szabadkai függetlenségi és 48-as párt — Szilágyi Dezsőnek. A magyar királyi kormány — Szilágyi Dezsőnek. A szabadkai ügyvédi kamara — Szabadka szabad kir. város közönsége. Hegyeshalmi Fischer Kálmán és családja — szeretettel és hálával vártunk magunk irántad értem utolsó perczig. Terézvárosi kaszinó — disztagjának. Mezőtur város — disztagjának. Egyetemi kör. Budapesti kir. főügyészség. gróf Károlyi István. Barcsay Domokos. A magyar országgyűlési képviselőház. *Poynár Oszéb és testvérei, Nina és Mariska* — Dezsőnek. Országos függetlenségi és 48-as párt — Nagy ellenfelének. A kir. végrehajtóegylet — Védnökének. Dr. Dürner Akos. A joghallgatók segítő-egyesülete — Első elnökének és tiszteletbeli tagjának. Budapest székesfőváros. Szeged szabad kir. város közönsége. Richter Ede választási elnök. Sernóczy László és neje. A budapesti ügyvédi kör. A budapesti egyetem jogi kara. Lukács László és családja. Hegedüs Sándor és neje. A magyar tudományos akadémia. A budapesti kir. ítélőtábla. Az országos Casino. Hadik János. A főrendiház. Plósz Sándor — felejtethetlen barátjának. Az országos szabadelvű párt — Elvei dicő harcosának. A koronaügyészség — a legnagyobb magyar jogásznak. Palavicini Ede őrgróf. A budapesti ev. ref. egyház — Nagyrabecsült tanácsosának. Jelinek Artur. A magyar kereskedelmi csarnok. II. Municipio di Fiume In signo di cordoglio. Báró Vay Dénes. Neusiedler Kálmán. Pozsony szabad kir. város közönsége — felejtethetlen diszpolgárának és országos képviselőjének. Pozsonyi polgári egylet. A pozsonyi szőlőművesek egyesülete. Bedő Albert. Maros-Torda vármegye közönsége. Széll Kálmán. Hadik Béla — Igaz fájdalom és nagyrabecsülésem jelül. Szapáry László — kegyeletes tisztelettel hű tanítványa. György Gyula — a nagy férfinak és jó barátjának. A nemzeti kaszinó. A pozsonyi magyar kir. állami kórház. A budapesti ügyvédi kamara. Dr. Nagy Dezső. Az igazságügyi orvosi tanács Darányi Ignác.

Notabilitások és küldöttségek.

A megjelent notabilitások és küldöttségek közül följegyeztük: Perczel Dezső házelnököt,

Rudnay Béla főkapitányt, Bernáth Géza igazságügyi államtitkárt, Patrik Ottót, Hammersberg Jenőt, dr. Szűts Miklóst, a debreczeni kir. törvényszék elnökét, Hüsti Tivadart, Mezei Mórt, gróf Szapáry Lászlót, Tóth Bódog miniszteri tanácsost, illemfalvi Sárkány Józsefet, az ítélőtábla nyugalmazott elnökét, Horánszky Nándort, Plósz Sándor igazságügyi minisztert.

Szeged küldöttsége: dr. Lázár György, Polczner Jenő és dr. Gaál Endre vezetése mellett jelent meg.

Debreczen koszoruját Király János és Kovács Akos tették le.

Szabadka koszoruját pedig dr. Mikics Simon és hat városi tanácsos hozták.

Feltűnt, hogy szülővárosa *Nagyvárad* nem küldött deputációt.

Előkészületek.

A ravatal képe tegnap óta megváltozott. Szász Károly superintendens intézkedésére *eltávolították* azt a 40 viaszgyertyát, a mely a koporsó körül állott. (Ker. türelem!) Ellenben újabb vaskandelábereket hoztak és most a koporsó körül négy láng, az előcsarnokban szintén négy hatalmas kandeláber lángja lobog.

A rendőrség a délutáni temetésre nagy előkészületeket tett. Kora reggel megjelent Bockelberg Ede rendőrfelügyelő negyven díszbe öltözött gyalogos rendőrrel. A rendőrök a bal kaputól föl a ravatalig, onnan pedig a jobb oldali kapuig sorfalat álltak. Künn a téren, a hol nagy néptömeg gyűlt össze, két lovas rendőr ügyelt a rendre.

Tizenkettőkor kivonult a kuriához a délutáira kirendelt rendőrlégénység: nyolcvan gyalogos és tizennégy lovasrendőr. Majd elzárták a közönség előtt a ravatalt és a kuria előtt elterülő teret.

A temetési szertartás pontban három órakor vette kezdetét. A koporsóval szemben a papság foglalt helyet, jobbra a kormány, balra a főrendi és képviselőház tagjai állottak. A kormány tagjai mögött a miniszteriumok és a városi hatóságoknak jelölték ki a helyet, a bal oldalon hátul pedig az igazságügyi miniszterium és a törvényszéki tisztviselők foglaltak helyet. A küldöttségek a ravatalos csarnok és a be-

A „TISZANTUL“ TÁRCZÁJA.

Egy holló története.

Irta: Kjelland L. Sándor.

Fent a magasban, a pusztá fölött egy vén okos holló repült.

Még sok mérföldnyi útja volt Kelet felé, hol épp a tenger partján, mikor még jobb sorsa volt, egy disznófület ásott el a földbe. Most késő ószre járt az idő, ennivaló csak szűkösen akadt, tehát szárnyára kelt, hogy kiássa azt a disznófület a földből.

Azt mondja Brehm apó: ha egy hollót lát az ember, csak körül kell néznie, bizonyos lehet a felől, hogy többet is vesz észre a látóhatáron.

De hiába néztünk volna arra felé, a merre a vén, okos holló repült, — több nem volt észrevehető. Az az egy pedig semmivel se törődve lebegett tova erős, szőnfekete szárnyain a sűrű, esős léghen, éppen keletnek tartva, hangtalan.

De a mint így lassan, nyugodtan lebegett előre, elkövetkeztek alant a földség éles szemei s a vén madárt bosszuság fogta el.

Évről-évre szaporodtak, nőttek ott alant a zöld és sárga sávok; egyik darabot a másik után hasogatták ki a pusztából; aztán apró házak emelkedtek vörös cserépfedelekekkel, aacsony kéményekkel, melyekből sűrű füst gomolyog — mindenütt ember és emberi mű-

Eszébe jutott fiatal korából — hej, beh sok teie mult már annak! — hogy itt elakhatott egy jóra való holló családostul, ezen a hosszú, végtelen pusztán, hol zsenge nyulak és apró madarak seregestül tanyáztak, lent a tengerparton pedig a dunnaludak szép, nagy tojásokat raktak, volt ott egyszóval mindenféle nyálánkság, a mit szem, száj csak kíván.

De most ház ház mellett emelkedett a pusztá helyén, aranyárga vetések és zöld rétek buzódtak, ennivaló azonban oly szűkösen akadt, hogy a vén, tisztes hollónak mérföldekre kellett repülnie, egy hitvány disznófület.

Az emberek, hej, az emberek! A vén madár ismerte őket!

Köztük nőtt fel, még pedig a legfinomabb fajtából való emberek között. Ott a város mellett nagy tanyán töltötte gyermekségét és ifjúkorát.

Am most, valahányszor a tanya fölött vezetett útja, mindig jó magasra szállott a levegőben, hogy az emberek rá ne ismerjenek. Mert, ha lent a kertben egy női alakot látott, azt hitte, hogy az az ő rizspos, francia-szalagos fiatal kisasszonya; pedig tulajdonképen annak a leánya volt hófehér fűrtökkel, özvegy főkötőben.

Hogy jó dolga volt-e ott a finom emberek közt? A hogy vesszük. Ennivalója bővében volt, tanulnivalója is elég, am fogva élt — az első években szegett balszárnnyal, később

»parole d'honneur«-re; mint az öreg ur szokta mondani.

Es ő megszegte ezt a becsületszót! Egy gyönyörű tavaszi napon történt az, mikor egy fiatal, ragyogó, fekete nőstény holló repült el a kert fölött.

Később — úgy néhány tél múlva — visszajött még a tanyára. De idegen fiuk közel hajgálták. Az öreg úr, meg a fiatal kisasszony nem voltak odahaza.

— Bizonyosan a városban vannak — gondolta a holló. Egy idő múlva ismét visszajött, ám úgy fogadták akkor is.

A vén, tisztes madár — mert időközben megvénült — sértve érezte magát és most magasban repült el a ház fölött. Teljesen szakított az emberekkel s az öreg ur meg a fiatal kisasszony nézhetek utánna, a meddig akartak! — és néztek is, arról a vén madár meg volt győződve.

És mind, a mit tanult, elfelejtette; a nehéz francia szókat is, melyeket benn a szalonban a fiatal kisasszonytól tanult, meg a könnyű káromkodásokat is, melyek künn a cselédszobában ragadtak rá.

Csupán két emberi kifejezés maradt meg emlékezetében régi műveltségének két szélsősége gyanánt. Ha igazán jó kedvében volt, azt káromta vidáman: »Bonjour — Madame!« De haragjában azt kiáltotta: »Ördög vigyen el!«

Függén és biztosan siklott előre a sűrű, esős léghen. Már látta messziről, hogyan fodo-

járó közötti lépcsőházban állottak. A gyászszertartást az opera énekkarának gyászdala vezette be. Utána Szász Károly superintendens imát mondott és *Baksay* Sándor esperes tartotta a gyászbeszédet. Majd a törvényhozás nevében *Perczel* Dezső, a képviselőház elnöke búcsúztatta el a nagy halottat.

A halotti menet útja az Alkotmány-utca, Váci-körút, Andrásy-ut, Erzsébet-körút és Kerepesi-ut.

A menet ekképpen alakult meg: Elöl megy nyolcz lovasrendőr egy lovassági felügyelővel. Utánuk következett három koszorus kocsis, a négylovas halottaskocsi, jobbról és balról 20—20 gyalogos rendőr, nyolcz lovasrendőr, végül a gyászoló közönség részére való kocsisor. A kuriához a temetés idejére 24 lovas és 80 gyalogos rendőr lett kirendelve. A merre a gyászmenet elvonult, gyalogos rendőrök vontak kordont.

A gyászjelentések.

A nagyevű halotról három gyászjelentést adtak ki. Kettőt a rokonság és egyet az igazságügyi minisztérium.

Az egyik családi gyászjelentést *Csalhó* Ferencz kir. kuriai tanácselnök és *Lukács* Sándor m. kir. pénzügyi tanácsos, mint az elhunyt legidősebb unokatestvérei adták ki:

A *Foynár-család* gyászjelentése pedig a következő:

Foynár Özséb, Dezső, Anna, Szever, Alexandrina kisebb testvéreik nevében is mély fájdalommal tudatják, hogy szeretett nagybátyjuk *Szilágyi* Dezső, v. b. t. t., a magyar országgyűlés képviselőházának volt elnöke és volt m. kir. igazságügyi miniszter, Pozsony sz. kir. város I. kerületének országgyűlési képviselője, az I. osztályú vas-koronarend lovagja stb. stb. életének 61-ik évében Budapesten hirtelen elhunyt. A megboldogultnak földi maradványai 1901. évi augusztus 2-án délután 3 órakor fognak a m. kir. Kuria dísz csarnokában az ev. ref. egyház szertartása szerint megáldani és Budapesten a Kerepesi-ut melletti temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Budapest, 1901. évi július hónap 31-én. Aldás emlékére!

A temetés.

— Saját tudósítónk távirata. —

Budapest, aug. 2.

Ma délután három órakor vette kezdetét a temetés. Megjelentek a ravatalnál ő Felsője képviseletében *Apponyi* gróf, udvarnagya, *Szell* Kálmán, *Plósz* Sándor, *Hegedüs* Sándor, *Széchenyi* Gyula gróf miniszterek, *Wekerle* Sándor dr., *Khuen-Héderváry* horvát bán, *Szapáry* László kormányzó, *Perczel* Dezső, *Podmaniczky* Frigyes báró, a szabadelvű párt képviseletében, továbbá képviselők pártkülömbőség nélkül számosan, a kir. kuria, a budapesti kir. ítélőtábla és törvényszék elnökei a bírói karral, az igazságügyminisztérium képviselői, *Márkus* József főpolgármester, *Pozsony* város küldöttsége, a fővárosi klubok, egyesületek küldöttei, a vidéki küldöttségek. A gyászcsarnokban a koporsónál állott a papság.

Jobbról a király képviselője a kormányfővel, balról a főrendek és képviselők. A csarnok előtti téren óriási tömeg állott méltóságteljes csendben. Az opera énekkara nyitotta meg a temetést zoltárenekkel.

Utánna *Szász* Károly superintendens mondott szép gyászimát, majd *Baksay* Sándor esperes mondott gyászbeszédet. Különösen mint a református egyház hífiát méltatta az elhunytat, szép szavakkal ecsetelte a nemzet nagy veszteségét.

A gyászbeszéd után *Perczel* Dezső a képviselőház elnöke lépett a ravatal elé s remek beszédet mondott, melyet így kezdett meg:

»Mint egy százados, hatalmas tölgy kidőlését jelző robaj, mint derűtségből hirtelen lecsapó, lezúgó mennydörgés, kísérteties ijeszteséssel terjedt szét a hazában a gyászhir, mely megrendítette a szíveket a palotáktól a kunyhókig. A rémes, le-sújtó hír összehozott bennünket. Az egész magyar nemzet körülállja a ravatalt, élén a magát képviselő királylyal. Leteszi hamvaira a polgári érdem legszebb jutalmát, a polgári cserkoszorút.« Majd mint

ragyogó tehetségű szónokot és kiváló ismert tudóst méltattja, kit Angliában is tekintélynek ismertek el. — Beszédét imígy végezte:

»Isten veled, nyugodj békében!«

A gyászmenet.

Ezután a koporsót kocsira tették, mire azonban nem fért rá. Ezen jelenet nagy izgalmat okozott a körülállók soraiban. A bajon úgy segítettek, hogy a koporsót csak félig tették kocsira.

Ekkor megindult a gyászmenet. A nagy forróság daczára óriási néptömeg várta az utakon a menetet, melynek pompája káprázatos volt. Elöl diszruhás rendőrök mentek, azután három gyász-kocsi tömördek koszorúval. Ezeket követte a gyász-kocsi, mely előtt herold bársony párnán az elhunyt érdemeit vitte.

A gyász-kocsi körül fáklás heroldok haladtak. Végül a kocsi hosszú sora következett. A merre a menet vonult, az ablakokban, járdákon óriási néptömeg volt.

A temetőben *Szilágyi* Aron búcsúztatta el a halottat.

Óriási feltűnést keltett, hogy a temetésen a *Tiszák* közül senki sem jelent meg, sem koszorút, sem részvét-táviratot nem küldtek.

Miniszterválság Olaszországban.

Rómából táviratozzák: *Wollenborg* pénzügyminiszter lemondása senkit sem lepelt meg, minthogy előrelátható volt, hogy a kabinet a miniszter lehetetlen javaslatát nem fogadhatja el. Utódaiként *Cuicciardini* és *Carcano* képviselőket emlegetik. Parlamenti körökben azt híresztelik, hogy a kincstári miniszter is le mond. Helyét *Marcelati Luigi*, *Rudini*-párti képviselő fogja elfoglalni.

Régészeti és történelmi muzeum. (Schlauch-park) nyitva minden vasár- és ünnepnap d. e. 10 órától fél 1-ig és d. u. 3—5 10 krért. Kedden és csütörtökön d. u. 5 óráig 20 krért. Más időben 50 kr.

rodnak a tenger fehér hajjai az áramló part hosszában, midőn egyszerre nagy, fekete térséget pillantott meg alatt. Az a tőzeg-láb volt.

Köröskörül tanyai házak emelkedtek a magaslatokon, ám az alacsony síkon mintegy mérföldnyi szélességben embernek nyoma sem volt látható, csupán a térség peremén domborodott egy-két tőzegrakás és csillogott víztócsa.

— Bonjour, Madame! — kiáltott a vén holló, nekicsapva, hogy hosszú ívekben röp-ködjön körül a lápot. Oly kedélyesen, oly hivatogatólag intett a lép, hogy a madár óvatosan leereszkedett a közepé tájékára és leszállt egy fagyókérre.

Itt majdnem olyan volt minden, mint a régi időben: pusztaság és csendes.

Itt-ott egy-egy kis száraz helyen pár szál gyékény és kurta avarfű nőtt; azontul minden csupa finom, fekete porhanyó föld volt, tele kátyúval, melyből szürke fagyókerek meredeztek elő, görbén egybekuszálva, mint valami bütykös háló szálai.

A vén holló jól tudta mi az, a mit lát. Valamikor élőfák emelkedtek azon a helyen... Nem élt ő még akkor...

Az erdő eltűnt, a fák, lombok, cserjék eltűntek, eltűnt minden. Csupán még a gyökér maradt ott, a fekete rostokkal, egybefonódva, a vizes porhanyóba mélyen alányulva.

Ennél többet már nem lehetett változtatni. A vén madár körülnézett. A tanyák oly

messze feküdtek és itt a végtelen lápon oly biztosan, oly otthonosan érezte magát. Valamit mégis békében hagytak az ő birtokából. Kiegyenesítette fényes, fekete tollait és többször ismételte: »Bonjour, Madame! Bonjour.«

E perczben a közeli udvarról néhány ember jött elő lóval, szekérrel; hátrább két kis fiú szaladt utánuk. Görbe uton közeledtek a lép felé, a tőzegrakások közt.

— Mindjárt megállanak! — vélte a holló.

De azok csak közeledtek. A vén madár nyugtalanul csavargatta fejét. Mégis csoda, hogy milyen messzire be mernek jönni ezek az emberek!

Végre megállottak. A férfiak ásót, fejszét vettek elő a szekérből. A holló látta, hogyan bajlakodnak egy fatövével, hogy a földből kiszabadítsák.

— Hamar belefáradnak! — vélte a holló.

De nem fáradtak bele. Fejszéikkel — olyan éles fejszékét még sohasem látott a holló — nagyokat vágtak a nehéz tőkére, ásták, húzták, rángatták, míg végre sikerült oldalvást borítani, — úgy, hogy az egész girbe-gurba, csonka gyökérzet széjjel meredezett a levegőben.

A kis fiúk csatornákat vágtak a tőcsák között. Most végre beleuntak.

— Ni csak azt a nagy varjút odaát! — szólott az egyik. Avval felszedtek egy csomó követ s az apró földrakások közt óvatosan hajolva előrenyomultak.

De a holló nagyon jól látta őket. Hiszen látott ő már gonoszabbat is, — gondolta.

Tehát már a lápon sem maradhatott biztonságban az öreg. Most hát látta, hogy a szürke fagyókerek is kénytelenek voltak engedni az éles fejszéknek, pedig azok a szürke fagyókerek idősebbek voltak a legöregebb hollónál is és bele voltak nőve a mély, határtalan, vizes porhanyóba.

Es mikor a gonosz fiúk közel jutottak és dobálni akartak, a holló felemelte súlyos szárnyait és felszállt a levegőbe.

De a mint felszállt és röptében letekintett a fáradalmasan dolgozó férfiakra, meg az ostoba fiukra, kik egy-egy kövel minden kezükben utána bámultak, feltámadt a harag, a vén tisztes madárban.

Mint sas csapott le a fiukra s míg nagy szárnyaival erősen verdeste füleiket, rettenetes hangon kiabált: »Ördög vigyen el! Ördög vigyen el!«

A fiúk sikoltva vágódtak földre. Csupán pár pillanat múlva mertek felpillantani, mikor már köröskörül csend és pusztaság uralkodott. Csak messze, messze repült egy magányos fekete madár kelet felé.

Ám a fiúk még felnőtt korukban is szentül azt hitték, hogy az ördög jelent meg előttük kint a fekete lápon egy nagy, lángszemű fekete madár alakjában.

Pedig az csak egy becsületes, vén holló volt, a ki azért repült kelet irányában, hogy kiásson a földből egy disznófület, melyet jó napjaiban ott hagyott.

Botrány és uzsora a törvényszéknél.

Már régidő óta lappangó hírek terjedtek el a törvényszéki tisztviselők között különféle botrányos dolgokról. Nyíltan beszéltek, hogy a szolgazemélyzet között van aki rengeteg uzsoráskodást üz az alantosságosabb tisztviselőkkel és szolgáltsaival.

A községekből beidézett szegény falusi emberek, ha idő előtt betaláltak tévedni a törvényszéki palotába, nemcsak egyszerűen kiutasítottak, hanem aki nem igyekezett futással menekülni a nagy hatalmu és basáskodó portás elöl, azt egyszerűen kibuktatta az utcára.

Igy aztán nem lehet csodálkozni, ha annyira megnőtt ennek az embernek a bátorsága, hogy egyik főtenyezője volt annak a botránynak, amely csütörtökön délután történt a nagyvárad kir. törvényszék palotájában.

A kidobott tisztviselő.

Csütörtökön délután a kir. törvényszék egyik régen kinevezett irtoka S. K. három órakor ment fel a hivatalába, ahelyeit, hogy félhárom órakor a dolgához fogott volna.

Ez a félórai késedelem olyan dühbe hozta az irodaigazgatót, hogy az illető tisztviselőt kiutasította. Mivel pedig a már ez által is megsértett tisztviselő nem akart hivatalából távozni, az igazgató ráparancsolt az egyik szolgára, hogy dobja ki S. K.-t.

A szolga azonban nem teljesítette a parancsot, mivel semmi okot nem látott, ami az ilyen szabályellenes, sőt brutális eljárást indokolta volna.

Ekkor a nagy hatalmu kapushoz Rákosi Ferenczhez fordult az irodaigazgató és ez a szó teljes értelmében ki is dobta a késedelmes tisztviselőt. Természetesen ez nem ment olyan simán és így épületes botrány színhelye volt a törvényszék új palotája. Az egyik kitért ajtó-ablak mai is szomorúan jelzi a hősi attackot.

A hivatalos hatalommal való ezen súlyos visszaélés, mely becsületében is mélyen sértette nemcsak az illető tisztviselőt, de az egész kezelő és segédszemélyzetet, amelybe az irodaigazgató is tartozik, általános megbotránkozást keltett.

A mélyen sértett tisztviselő azonnal panaszra ment a kir. tábla elnöki titkárához, ahol azon utasítást kapta, hogy sérelmét írásban adja be akár a kir. törvényszékhez, akár a kir. Táblához.

Értesülésünk szerint a botrány idejében a kir. törvényszék vezetésével megbízott elnök-helyettes nem volt a palotában s így nem gyönyörködhetett az épületes látványban.

Altalában az a vélemény, hogy ha a törvényszék erélyes kezű, de mély belátású elnöke: dr. Nagy Ferencz itthon van, nem történik ilyen botrányos törvénytelenység.

Az uzsoráskodás.

Ezelőtt mintegy két évvel rámutattunk arra a lelketlen uzsoráskodásra, amely mindennapos volt a megyeházán.

Ott is a szolgák nyuzták a szegényebb megszorult tisztviselőket.

A kir. törvényszék épületében is tanyát ütött az uzsoráskodás.

A portás ur egész pénzügyi rendszert rendezett be az ő birodalmában, a kapu mellett levő kis szobában, ahol a szegényebb tisztviselők nagy kamatra kaptak mindég pénzt.

Igy aztán egyik-másik tisztviselő annyira a hálójába került, hogy alig kapott valamit a fizetéséből.

Augusztus elsején egyik járásbirósági irtok fizetését egyszerűen meglátotta a portás, s ezért az illető felettes bírójánál panaszt emelt és erről jegyzőkönyvet vettek fel.

Az esetet természetesen élénken tárgyalták tegnap már a törvényszéken kívül is.

A törvényszék elnöke dr. Nagy Ferencz jelenleg nincs Nagyváradon, hanem Abbáziában üdül és Jelentsik István kir. táblai bíró, a felebbezési tanács elnöke látja el az elnöki teendőket.

Mint értesülünk, az uzsora elleni panasz már tegnap a kir. ügyész asztalán volt, indítványtétel végett.

A nagyvárad kir. törvényszék jó hírneve követeli, hogy a legszigorubb vizsgálat után ezen visszaélések megtoroltassanak.

Basáskodást és uzsoráskodást nem szabad tűrni az igazságszolgáltatás keretében.

Az ügy fejleményeit figyelemmel fogjuk kísérni.

UJDONSAGOK.

Az olasz plebánia templomot bezárták.

A nagyvárad-olaszir. kath. plebánia templom boltozatán már jó idő óta veszélyes repedések keletkeztek. Szakértők meghallgatása után erős vasrudakkal összekapcsolták az oldalfalakat azonban ezen intézkedések sem bizonyultak teljesen kielégítőeknek. A templom menyezete tovább repedett s utóbbi időben már veszélyessé vált a templom használata. Az elmúlt napokban mérnökök és építészekből álló szakférfiak megvizsgálták a templomot s a rögtöni bezárást javasolták. Az egyházmegyei hatóság azonnal intézkedett a templom bezárásáról. A kijavítás, illetve részbeni újrapépítés huzamosabb időt vesz igénybe s addig az isteni tiszteletek a *premontrei-rend*, illetve az *irgalmas-rend* templomában tartanak. — Erre vonatkozólag a következő értesítést vettük:

A nagyvárad-olaszir. kath. plebániai templom, veszélyes repedések miatt, bibornok-püspök Ur Ö Eminentiajának rendelkezésére július 30-án, a hívek előtt bezáratván, a plebániai istentisztelet tartására a *praemontrei kanonok rend* uri-utcai temploma s részben az *irgalmas-rendiek* fő-utcai temploma fog szolgálni.

I. Az előbbiben vasár- és ünnepnapokon 10 órakor énekes nagy mise, utána szent beszéd, fél 12 órakor orgonás szent

mise, délutáni 3 órakor pedig, a szokásos lytánia, esetleg vecsernye. Hétköznapokon pedig reggeli hét órakor csendes 10 órakor pedig orgonás szent misék mondatnak, valamint a szombat és ünnepek előtti lytániák is itt tartatnak. Itt szolgáltatnak ki a szentségek s itt történnek az *esketések és keresztelesek*.

II. Az utóbbiban, vagyis az irgalmas-rend templomában vasár- és ünnepnapokon 8 órakor orgonás szent misék, hétköznapokon pedig 7 1/2 órakor csendes szent misék tartatnak.

Mindezt a Nvárad-Olaszi városrészben lakó hiveimnek előlegesen is tudomására juttatni kötelességemnek tartottam; valamint azt is, hogy *Páduai Szent Antal* kedves szentünk szobrát is, mihelyt annak talapzata elkészül, a *kanonok-rend templomába* átvitetem, hogy Isten előtti közbenjárását hiveimért és szegényeimnek kenyerrel való ellátását, illetve csodás működését tovább is folytassa.

Kelt Nagyvárad-Olasziban, 1901. aug 1.

Dencs János,

t. b. kanonok, esperes-plebánus.

TAJÉKOZTATO.

Aug. 4. Az ev. egyházi énekkar dalestélye a Sporttéren
Aug. 5. Biharmegyei közigazgatási bizottságának ülése d. e. 10 órakor.
Aug. 8. Városi közgyűlés d. u. 8 órakor.

* **Debreczen az önkéntes iskoláért.** Az elmúlt évben Debreczen városa mozgalmat indított, hogy az egyévi önkéntes iskolát Nagyvárad helyett Debreczenben tartsa meg a katonai parancsnokság. Debreczen városa ez iránt feliratot is intézett s deputációt küldött a honvédelmi miniszterhez. A miniszter azonban még nem értesítette Debreczent a kérelem elintézéséről. A legutóbbi tanácsülésen *Oldh* Károly városi tanácsos indítványára elhatározták, hogy újabb felirattal megsürgetik a miniszternél a kérelem elintézését. A sürgős felirat erélyes hangon kéri, hogy a honvédelmi miniszter eszközölje ki Debreczen város kérelmének kedvező elintézését s tekintettel az idő előrehaladottságára és a szülők érdekeire, az elintézésről értesítse Debreczent.

* **Kinevezés.** A pénzügyminiszter *Fráter* Pál pénzügyi biztos-helyettesét Belényesbe ideiglenes minőségű pénzügyi biztossá nevezte ki.

* **Villámcsapás.** A rekkenő hőség után csütörtökön este óriási égháboru vonult keresztül Nagyváradon. Tegnap reggel ismétlődött a vihar s közben egy villám *Hármas-utcán* lecsapott, óriási csattanással a Kovács-házba. A közel fekvő fákat erősen megperzselte s a ház falát több helyen megrongálta. Két szobában is vizitet tett, de nem gyújtott meg semmit. Mint halljuk két asszony elkábult az óriási légnomástól, azonban csakhamar magukhoz jöttek. A villámcsapás színhelyét egész napon igen sokan nézték.

* **Elégett buzaasztag.** Nagy tűz volt a Zsákához tartozó Dózsa pusztán Csütörtökről péntekre virradóra egész éjjel égett egy nagy osztag, melybe néhány ezer buzaereszt volt összehordva. A tűz pirosra festette az éjszakai eget s fénye egészen B.-Ujfaluig elhatott.

* **Edvard király Ischlben.** Londonból jelentik, hogy politikai körökben hire jár, hogy *Edvard* angol király nemsokára meglátogatja *Ferencz József* királyt Ischlben. A hirt még nem erősítették meg.

* **Nagyvárad ref. főgymnázium.** Szilágyi Dezső halála alkalmából nemcsak a *Pesti Hirlap*, hanem egyik helybeli ujság is azt írja, hogy Szilágyi Dezső a **nagyvárad református főgymnáziumba** járt, sőt ez utóbbi lap egyenesen ennek a körülménynek — hogy t. i. nem a kath., hanem a ref. főgymnáziumba járt — tulajdonítja, hogy olyan nagy férfi lett belőle. Nagy-Váradon a protestantizmus idejében ugyan volt ref. kollégium, — de mióta a török iga alól felszabadult a város, azóta nem volt más reform. iskola, mint a körözsmenti és az őr-utczai elemi iskolák, harminczkét évvel ezelőtt azokat is megszüntette a hitközség. Szilágyi Dezső a premontrai rendű rk. főgymnáziumba járt, amiről tanuskodnak nagyvárad volt iskola-társai, kik nagyon szép számban vannak még életben, de tanuskodnak mindennekeftől főgymnáziumunknak évkönyvei s a Cséplő Péter által a millennium alkalmából megírt monografiája. — Ez a csudálatos tévedés különös színben tünteti fel a modern hirlapirodalom szavahihetőségét. Nagy bajuk lesz a jövő történetíróinak, ha egyes eseményekre vonatkozólag csak a hirlapok közlésére lesznek utalva.

* **Megzavart lakoma.** *Szolni* Ferenc napszámos, kinek tulajdonkép hazája Galiczia, a múlt éjjel *Küllös* Lajosné nagypiaczteri laci-konyhájába betört, s az ott elhelyezett élelmi cikkek között garázdálkodott. Munkájában azonban megzavarták a rendőrök, s megérdemelt étkezés utáni nyugalomra, a hűvösre tették.

* **Diszes temetés.** Nagy részvét mellett helyezték örök nyugalomra tegnap délután a majdnem egy századot élt néhai *Tichy* Károly volt törvényszéki bíró és ügyvéd hülttetemét. A gyászháznál nagyszámu, előkelő közönség volt jelen; az ügyvédi tisztviselői kar tömegesen volt képviselve. A gyászszertartást *Materny* Imre ág. ev. lelkész végezte; szép imát és gyászbeszédet mondott a szebbnél-szebb koszorúkkal borított koporsó felett. A diszes temetést Germán Károly »Kegyelet« temetkezési intézete rendezte.

* **Athelyezések.** A vallásügyi miniszter *Szánkási* János biharvármegyei és *Kiss* Pál János baranyavármegyei kir. tanfelügyelői töltnököket kölcsönösen áthelyezte.

* **A kínai bűnbánó misszió.** Berlinből jelentik, hogy Csung herceg, a kínai bűnbánó misszió vezetője Berlinből Londonba is ellátogat, a hol 14 napig fog időzni. Innen Péterváron át a sziléziai vasuton fog Kinába vizsztatérni.

* **Tolvaj cselédleány.** Panaszt tett tegnap délelőtt a rendőrségnél *Lőrincz* Mártonné, hogy *Csasznova* Mari nevű cselédje egy 300 korona értékű brilliáns gyűrűjét ellopta. A cselédleányt, ki erősen tagadta, hogy a lopást ő követte volna el, a rendőrséghez felkísérték. Utközben azonban, gondolván, hogy jó lesz a bűnjeltől megszabadalni, hirtelen eldobta a nála volt gyűrűt. A kísérő rendőr azonban észrevette a dolgot s így a maga ellen bizonyítékot szolgáltató tolvajt lezárták.

* **Az első Krüger-szobor.** Az ősz Krügernek Drezdában szobrot emeltek s már le is leplezték. A szobor Starke német képfaragó műve. Életnagyságban ábrázolja az elnököt, fején a hagyományos czilinder, balkezeben a biblia. A szobor alját Botha és Dewett domborművü arczmása díszíti. A szobrot a Silbermann-utczai »búr ház« egyik fülkéjében állították fel és érdekes, hogy talapzata sarkányfejet ábrázol, amelynek vonásai feltűnően hasonlítanak Chamberlainéhez. A talapzaton arany betűkkel ez a két felírás van:

— Eljen Transzvál és a szabadság! —
— Alles Zai Recht Kom. (Minden jog érvényesül.)

* **Az anyjuk megnémulása.** Gyászos esetről szólnak a Kecskeméti Lapok. Az anyjuk szeretett nagyon sokat beszélni. Azért nagy csudaképpen hangzott az, hogy ő megnémult. Az eset úgy történt, hogy gazduram és az anyjuk kocsin jöttek a városba uborka árusítás erényében. Mikor pedig a kollégium előtti gidres-gödrös téren robogtak volna, az anyjuk akkor is szünet nélkül pergette a szót. Az apjuk pedig akkor is hallgatott akár a csuka. . . Egyszerre azonban a gidres-gödrös tér egyik mélyebb szakadékában nagyot zökkent a kocsi, nagyot rázódot a kocsi, a két ember alatt az ülés és az anyjuk, ahelyett, hogy befejezhette volna a szavát, fájdalmasan felsivalkodott. Szájából bőven bugyogott elő a vér; a szegény tökéletesen ketté harapta a nyelvét. Ugy nézett az apjukra könnyes szemekkel, hebegett is neki valamit. De az apjuk feddő, haragos hangon csak annyit válaszolt erre:

— Mondtam asszony ugy-e, hogy fogd be a szádát.

* **Tettenért zsebmetsző.** Tegnap délelőtt a kispacztéren *Nagy* Sándorné zsebéből *Weisz* Adolf rovott előéletű csavargó egy hét korona negyven fillérrel telt tárczát kilopott. A károsodott nő azonban mihamar észrevette a dolgot s a közelben álló rendőr segítségével *Weiszot* megcsípték, kit beszállásoltak a rendőrségre.

* **Betörés B.-Ujfaluban** Popper Jakab mérszáros üzletét a múlt éjjel feltörték s mintegy 160 korona készpénzt elloptak, — virradóra pedig *Dr. Kovács* Lajos ügyvéd irodájából az utczai ablakon bemászva három darab értékes tajtékipipát emeltek el 140 korona kárt okozva. A tetteseket a csendőrség szigoruan nyomozza.

* **Villámütés Berettyó-Ujfaluban.** Pénteken reggel hat órakor sötét felhők gomolyogtak Berettyó-Ujfalun fölött s megindult az eső; majd egy óriási csattanás reszkettette meg a levegőt és gyors egymásutánban kétszer ütött le a villám Balogh István földmives házába. Pillanat alatt lángba borult a 20—22 méter hosszúságú nádtetőzet, messzire hallható ropogással égett a nagy szárazságban kiaszott nád. A gyorsan érkezett tűzoltóság lokalizálta a tüzet és minden ingóságot megmentett.

* **Rablógyilkosság áldozatai.** Borzasztó kegyetlenséggel véghezvitt rablógyilkosság történt tegnapelőtt éjjel Vissó község határában, hol *Senyák* István utkaparót és feleségét meggyilkolták s azután kirabolták. *Senyák* az utkaparóházban lakott feleségével és 12 éves fiával. Ejszaka erős kutyaugatásra ébredt fel *Senyák*, a ki, a mint az ablakon kinézett, látta, hogy három ember a teheneit és malaczeit akarja elsajátítani. *Senyák* erre magához vette a revolverét, kiment az udvarra és a tolvajokra lött, mire ezek visszalöttek és *Senyákot* mellén találva, halálosan megsebesítették. A lövésre kifutott *Senyák* felesége is, a ki szintén lövéssel fogadtak, de ezt csak a vállán érte a lövés, mire az egyik tolvaj fölkapott egy dorongot s azzal addig verte fejbe, míg eszméletét veszítette. A fiu, a ki mindezt a szobából nézte végig, mikor anyja jajveszékélését meghallotta, elbujt a kemenczébe. A gyilkosok ezután behatoltak a szobába és a mi értékesebbet találtak, azt elvitték. Elhajtottak két tehenet és serést nyolcz malacczal. A mint megvirradt a fiu elbujt a kemenczéből és beszaladt Vissóra, hol bejelentette az esetet. Mire a csendőrök megérkeztek, *Senyák* már halva volt, ellenben az asszony még élt. A megindított nyomozás során sikerült a tetteseket *Jalnacsik Mihály*, *Micsora András* és *Palták Antal* zárjezi lakosok személyében kinyomozni. A lopott átlatokat és a többi lopott holmit is megtalálta a csendőrség. Tegnap *Senyákné* is belehalt sebeibe. A gyilkosokat átadták a törvényszéknek.

* **Utikaland.** Vidám utikalandot beszél el egy ujság. Néhány nap előtt egy elegáns ur utazott a vasut egyik dohányzó kocsjában. Az egyik közbeeső állomáson felszállt ugyanabba a kupéba egy nő, aki szép utazótáskáján kívül a kutyáját is magával vitte. Abban a pillanatban, mikor a

vonat elindult, a nő jelenlétében a férfi elővette csibukját és rágyujtott.

— Paraszt vagy — kiáltá a belépő dáma.

És kivéven a csibukot a férfi szájából, rövid uton kidobta a nyitott ablakon. A férfi fölocsudva első zavarából, felkapta a kis kutyát és dühösen a csibuk után dobta. Elképzelhető a nő kétségbeesése. A mint a vonat a legközelebbi állomáson megállott, a méltatlankodó asszony az állomásfőnökhöz fordult panaszával. A férfi igazolta magát és eljárását, miközben a nő súlyos büntetést követelt. A cselepaténa az vetett véget, hogy a kutya ugyancsak lihegve a csibukkal a szájában megérkezett a panasz színhelyére. Szent lett a béke. A vasuti kocsi két ellenfele kezét nyujtott és elégedetten távozott.

Igy született meg ez a nagy forróságban a riporter agyában.

* **Kibicz neve: hallgass!** Csattanósan igazolta ezt a mondást két kártyázó előkelő állású izraelita polgártárs, kik közül egyik mint cselekvő alany, másik mint szenvedő tárgy szerepelt a bizonyításnál.

Kártyázott a cselekvő alany, még pedig városunk egyik igen jól ismert czukrázdájában, a szenvedő tárgy pedig kibiczelni akart neki. Együttal el is látta jó tanácsokkal:

— Most o zöldet!

— Vöröset neki!

— Ne sojnáljo o tizest!

A cselekvő alany egy darabig csak türtte az oktatásokat, de aztán kitört belőle a felháborodás:

— Hallja mogo, menjen dolgára, mert ugy iljek, hogy khitetetem. Nekem nem khell khibicz!

— Nü? Mit azért haragodni? Khüsünje meg o jó thanácsokat!

A cselekvő alany egészen dühbe gurult erre. Lecsapta a kártyát s felugrott:

— Ilyen khomisz ember mellett nem lehet játszani. Tanolja meg, hogy Kibicz, halt's Maul!

Azzal akkora pofont adott a kibicznek, hogy annak rögtön feldagadt tőle a képe s lön a csattanós bizonyításnak szenvedő tárgya. Felállt s méltóságteljesen távozott. A többi vendég pedig várta, micsoda nagy lovagias levegőlyuggatás lesz a dolog következménye?

Nem lett semmi baj. A felek félóra mulva ismét találkoztak s megeyeztek benne, hogy ki mit kapott, megtartja s ezzel kvittek lesznek. A mi csakugyan a legbölcsebb megoldása is lett a Katonavárost erősen felizgató lovagias pofonnak.

* **Egy kis tévedés.** Királyunkkal történt. A mikor ugyanis *Ferencz* József legutóbb Csehországban járt, ellátogatott *Karlstein* várába is. Utközben természetesen a község előljárósága mindenütt ünnepelesen fogadta és üdvözölte az uralkodót. Egy kis faluban aztán a király jóindulattal fordult a diszszónokhoz, a község öreg lelkészehez:

— Nos! Tisztelendő ur! Ön bizonyára már öreg ember?

— Bizony, felség, 76 éves vagyok.

— Az szép kor. És régen van már itt?

— Oh! uram Istenem! hiszen már több mint két órája várjuk itt felségedet ebben a pokoli hőségben . . .

A király mosolygott és tovább haladt . . .

* **Betörés egy községházán.** Vakmerő betörés történt tegnap virradóra *Almás*on. Almás község előljárósága ugyanis tegnapelőtt adta bérbe a községi kaszálókat és legelőket, továbbá az ugarföldeket. Az árverésnél a községi bíró és a községi pénztárnok voltak jelen s az árverés befejezése után, a mikor haza értek, *Babcsák* József pénztárnok az árverésen befolyt 12.000 koronát a pénztárszobában az asztalfiókban helyezte el, mivel a *Wertheim-szekerény* második kulcsa a jegyzőnél volt s ez akkor nem volt otthon. Ejjel a pénztár szoba tetejét a padlásról feltörték és a tettes a pad-

lászról egy kötél segítségével leereszkedett a szobába, az asztalfiókot feltörte és az ott talált pénzt magához véve, az ablakon keresztül eltávozott. A betörést csak reggel vették észre, a mikor Hangya Antal kisbíró takarítás végett a községházán megjelent. Rögtön jelentést tett a bírónak és a csendőröknek. A csendőrök, a mint a helyszínen megjelentek, rögtön tisztában voltak azzal, hogy a betörést csak olyan egyén követhette el, a ki tudott arról, hogy Babcsák az asztalfiókba tette a pénzt, erről pedig csak Sikora Ferencz községségi szolga tudott, a ki a pénz elhelyezésénél jelen volt. Sikora igazolta ugyan magát, de a csendőrök vallatásra fogták Sikora sógorát, Boroki Tamást, a kinél a megtartott házkutatás alkalmával 4000 koronát meg is találtak. Boroki erősen tagadja a tett elkövetését, de a pénz hol szerzéséről nem akar felvilágosítást adni. Minthogy valószínű, hogy Sikora volt az értelmi szerzője a betörésnek, sógorával együtt őtet is letartóztatták.

* Eugénia császárné. Rómából távirják, hogy Colona herceg, az ottani polgármester hirtelen Angliába utazott Eugénia császárnéhoz, a kinek állapota nagyon komoly. A Colonna család ugyanis közeli rokonságban van a császárnéval, akinek anyja Montijo grófné, Colonna lány volt. Azt hiszik, hogy Eugénia császárné, a kinek tudvalevőleg nincsenek gyermekei, nagy vagyona egy részét a Colonnáknak akarja hagyni és most ezért hivatta magához a herceget.

IRODALOM.

Uj könyvek. Semmer Imre sarutlan kármelitarendő áldozópap tollából három felette hasznos kis kézikönyv hagyta el a napokban a sajtót, ugymint: *A kis oltárszolga*, vagyis felvilágosítások, hogyan kell az oltárnál szolgálni. Ára kötve 50 fillér. — *Katholikus sekrestyés*, vagyis mit kell tudni, hogy az istentiszteleti szertartások illendően betarthatók legyenek. Ára kötve 1 korona. — *Szerzetes katekizmus*, vagyis oktatás a szerzetes állapotról és a szerzetes fogadalmairól. Ára kötve 1 korona. Ez utóbbi nem eredeti, hanem fordítása egy Rómában megjelent munkának.

Irodalmi esemény van készülöben. Arról van ugyanis szó, hogy nemzeti irodalmunk összes elhunyt nagyjainak munkái egyöntetű, díszes kiadásban kerüljenek a magyar nemzet kezébe; egyöntetűen, díszesen és olcsón, 55 csinosan kötött, könnyen kezelhető kötetben.

Balassától és Zrinyitól Arany Jánosig mindent magába foglal ez a kiadás, a mit költői irodalmunk maradandó becsüt fölmutathat. De nemcsak költőink munkáit: Széchenyi István, Deák Ferencz, Kossuth Lajos, Kemény Zsigmond munkáinak legjavát is. A »Magyar Remekírók« tehát nagy költőink és íróink olyan kiadása lesz, a milyenre évtizedek óta vár a magyar nemzet és arra való, hogy olvassák, mert elhagyja azt, a mi másod- vagy harmadrangú, avagy a mi csupán a tudós kutatót érdekli.

A régiebb írók műveit irodalmi értékeikhez és irodalomtörténeti jelentőségükhöz mért megvalogatásban, az ujkori írók (nevezetesen Arany, Vörösmarty, Petőfi, Tompa, Garay, Bajza, Czuczor, Vajda, Arany László, Szigligeti, Madách, Reviczky, Csiky) műveit lehetőleg teljességükben, mindenestire főműveikkel fogja felölelni.

A Franklin-Társulat, mint e korszakos irodalmi vállalat kiadója, ezzel a vállalatával nagy meglepetést szerez a nemzetnek. Évek óta készül rá, egymás után szerezte meg terve kivételéhez jeles íróink munkáinak kiadói jogát s most, hogy Arany János művei is tulajdonává lettek, siet annak megvalósításával s 55 tekintélyes szép kötetben egyesíti nemzetünk szellemi munkássága legjavának summáját, azzal a nagy gondossággal, melyet az

ilyen tekintélyes vállalat megkövetel. Ezért az egyes írók munkáit leghivatottabbjaink rendezik sajtó alá s látják el életrajzzal. Élükön Gyulai Pál, Beöthy Zolt, Berzeviczy Albert, Kossuth Ferencz, Eötvös Károly, Rákosi Jenő, Léva József, Vadnay Károly, Heinrich Gusztáv, Riedl Frigyes, Badiés Ferencz stb.

Az eszme, mely a kiadó társulatot e nagy jelentőségű vállalat közrebocsátásánál vezérli, az, hogy lehetővé tegye minden családnak a magyar nemzet jeles és remek íróinak megszerzését, épp úgy, a hogy a művelt külföldön is a legszegényebb jövedelmű család is legelső sorban a nemzeti classikusok birtokába jut.

A kiadó Franklin-Társulat e nagy vállalat részletes programját ősszel fogja közzétenni és ugyanakkor a kiadást megindítani. Kötelességének tartja azonban már most, — a közönség saját érdekében, — a figyelmet e korszakos vállalatra felhívni, hogy megtévesztések ellen megóvja. A hírlapokban ugyanis néhány nap óta »Képes remekírók könyvtára« cím alatt egy vállalat hirdettetik, melynek címe félreértésekre adhat alkalmat. Ily félreértések vagy megtévesztések kiküldése végett hangsúlyozni szükséges, hogy a magyar remekírók gyűjteménye kizárólag és csakis a Franklin-Társulat kiadásában jelenhetik meg, mivel ez a társulat ez idő szerinti a nagy magyar írók kiadási jogainak kizárólagos tulajdonosa.

MULATSAG.

Szinielőadás a Zöldfában. A nagyváradi diákok egyrésze felkérte Kürti Margit kisasszonyt, a pécsi színház tagját egy hangversenynyel egybekötött szinielőadás rendezésére, amely f. hó 18-án azaz vasárnap lesz megtartva, a Zöldfa-szálloda dísztermében, a mely alkalommal két kedves kis vigjátékot adnak elő a műkedvelők. A műsor teljes számát legközelebb közöljük.

TANUGY.

A várad-olasz róm. kath. elemi fiúiskola értesítője. Egyik mintaszerű iskolája Nagyváradnak a várad-olasz r. k. elemi iskola, népszerű nevén Stark-iskola. Igazgatófőtanítójáról, Stark Gyuláról neveztek el így, elismerésül annak a buzgalomnak, melylyel ő Dencs János t. kanonok, kerületi tanfelügyelőigazgató oldala mellett, vezetése alatt a kiváló tanítói karral, az intézetet a virágzás magas fokára emelte. Az értesítő elején Serly Viktor jeles tanulmányát olvassuk következő címmel: »Az emberi művelődés és nevelés viszonya tekintettel a vallásra.« A kimutatás szerint az előírt tananyagot legszebb sikerrel elvégezték. Ekvözben minden kínálkozó alkalmat megragadott a tantestület, hogy az ifjakban a vallásos és hazafias szellemet erősítse s nevelje. Volt az intézetnek gyásza is: a kis *Pekavovits* Ernő II. o. t. hunyt el ékvözben; róla néhány meghatározó szép sorban emlékszik meg az értesítő. Volt a tanulók közt róm. kath. 276, gör. k. 9, gör. kel. 3, ev. ref. 13, ág. ev. 5, unitárius 1, zsidó 4, összesen 311. Anyanyelv szerint magyar 308, német 3.

A nagyváradi-ujvárosi róm. kath. elemi iskola értesítője. Közli *Ember* György. Nagyváradi egyik legrégebbi és legjobb kedvelt elemi iskolájának értesítőjét vetjük, melynek minden sora arról tanuskodik, hogy az egész tantestület feladatának magaslatán állva, évről-évre lankadatlan buzgalommal felel meg magasatos hivatásának s neveli a legifjabb nemzedéket vallásos és hazafias szellemben a tudományok megkedvelésére. A tanév folyamán kiváló gondot fordítottak a vallásos és hazafias ünnepélyek megülésére, a

melyek alkalmasak arra, hogy az ifjuság lelkében a legnemesebb érzelmeket felköltsék. Mint a kimutatásból kitűnik, az előírt tananyagot teljesen elvégezték, még pedig igen szép eredménnyel, a mit a kitűnő diákok szép száma mutat. Volt a tanulók közt róm. kath. 232, gör. kath. 3, ev. ref. 7, ág. ev. 1, összesen 243, valamennyien magyarok.

REGÉNY-CSARNOK.

A SANDASZEMÜ.

Írta: Lucien Biart.

Francziából: K — ő.

A hőség kiszáritá a torkokat s hallgatásra kényszerítette az utasokat; a fiatal leány tehát zavartalanul követhette gondolatait, melyek mindig a kis vizeséshez vezették vissza. Minden perczen elhatározta, hogy atyjának és keresztatyjának elmondja a kalandot, a benyomást, mit a lovag reá tett, a zavart, melyet megjelenése szívében felidézett.

— De miért mondanám el, gondolta valahányszor a szó már ajkain volt, hiszen ugy is el kell felejenem.

Időről időre egy-egy csoport indiánnal találkozott, a mint azok ananászszal megrakott sovány szamaraikat hajtották, vagy néhány munkással lassan haladó ökrösszekereken ülve. Az indiánok hiányos öltözetükben széles kalappal fejükön és hosszú boittal kezükben emlékeztettek azon pásztorokra, kiket Virgil Eklógiában megénekelt.

— Jó napot, den Josél kiáltott nekik az ültetvényes; mi van erre felé.

— Sok por, feleltek azok kalapot emelve.

Elhagyták a porteroi tányát s a lassanként alábbszálló hőség lehetővé tette a gyorsabb haladást. Alvarez és Ricardo felváltva lovagoltak a karaván élén. Letértek, a fő utról, hogy hamarabb elérjék Fentanés tanyáját, egyszerre eléggé közlrol négy-öt puskalövés hallatszott. Ricardo előrevágtatott s egy fordulónál eltűnt.

— Hová szalad ez a csacsi, le akarja magát lövetni? mondá az ültetvényes. Hozzám fiuk!

Azzal megindult négy-öt szolga kíséretében.

— Te maradj ittl kiáltott az udvarnagy Nahualtra, ki segít nekem védelmezni keresztleányomat?

Az indián, ki már megindult, hogy társaihoz csatlakozzék, most visszatért a lovakhoz.

— Megtámadtak, keresztatyám?

— Nem tudni, felelt Alvarez, ki igyekezett keresztleányát fedezni. Atyád és Ricardo gondolhattak volna arra, hogy ha ők elmennek, te védtelenül maradsz, szerencsére Brusco igen jó futó, tartsd készen a menekülésre.

Ujabb lövések hallatszottak.

— Segítsünk atyámnak, mondá Micaela futásnak indítva lovát, de Alvarez mint a vilám ott termelt s kantárijánál visszatartotta a lovat. A fordulóra érve azután megpillantották a vera-cruzi postakocsit, félig felfordulva.

A támadás váratlanul érte őket. Három összvér élettelenül hullott a földre, ezáltal még jobban megrémítve társaikat. Don Estevan lováról leszállva egy fiatal asszony segítségére sietett, kinek térdét egy golyó öszszszúzta; mialatt Ricardo a többiekkel az erdőben az ellenséget üldözte. A kocsi felállították, Micaela ápolni sietett a sebesültet.

Az ültetvényes megérkezése által felzavart rablóknak nem volt idejük a lopásra. Végre a nehéz járművet is használható állapotba helyezték s a postakocsi megindult, a sebesültet előtte vitték egy hordágyon és siralmas nyögései messze elhallatszottak.

— Istenemre, kedves öcsém, mondá az ültetvényes Ricardonak, az én fiatal koromban, ha kiraboltak egy postakocsit ifjúkori boldogságból, vagy pénzzükségből, az utasokat sohasem bántották. Megsebesítettél valakit a rablók közül?

(Folyt köv.)

TAVIRATOK.

A czár és Vilmos császár.

Berlin, aug. 2. A Vossische Zeitung kijelenti, hogy abban a helyzetben van, hogy közölheti, miként Vilmos császár szeptember 10-én fog találkozni Miklós cszárral a danzigi kikötőben.

A törökországi zavarok.

Konstaninápoly augusztus 1. Az Agence de Constantinople illetékes török körökből felhalmazást kapott annak a kijelentésére, hogy az Albániában, Novibazárban, Kolasinban és Anatólia egyes vidékein állítólag uralkodó állapotokról szóló nyugtalanító hírek nem felelnek meg a valóságnak. Különösen megbotránkozással utasítják vissza török részről azt a híresztelést, hogy a török hadseregben zendülések fordultak elő, a minnek legjobb száfolata a török katonák ismert fegyelmezettsége. Teljesen légből kapott egy római lapnak a janinai vilajet helyzetéről szóló jelentése is. (M. T. I.)

Nagy jég.

Pécs, aug. 2. Ma délután hat óra felő erős zivatar volt légesővel, mely a szőlőhegyeken nagy kárt tett.

A boxerek fenyegetőznek.

Hongkong, aug. 2. Kantonban a boxerek az idegenek ellen irányuló felhívást tettek közzé falragaszokon. A felhívásban tiltakoznak a házadó behozatala ellen, mely az idegen hatalmaknak fizetendő kártérítés miatt vált szükségessé és azt mondják: Ha a kínai kormány enged a hatalmak követeléseinek és az adót behajtja, úgy bizonyos, hogy nagy felkelés fog kitörni.

A pilseni zavargások.

Pilsen, aug. 2. Ma este a Ringplaton megint nagy néptömegek csődültek össze, de a rendőrség szétzavarta őket.

Forradalom Venezuelában.

New-York, augusztus 1. Trinidadon át Carracaból érkezett távirat szerint Pulido hadügyminiszter Castro elnök állításával szemben azt mondja, hogy a betörők nem kolumbiai alattvalók, hanem venezuelai lázadók. Pulido lemondása mély benyomást tett. A helyzet nagyon komolyra fordult. A kormány csapatait Szt. Cristobálnál megverték. Az ország belsejében újabb lázadások törtek ki.

A fegyház halottja.

Essen, aug. 2. A »Reinisseu Westphälische Ztg.« szerint Zeithen Albert író, akit 1884-ben nevének meggyilkolása miatt halálra ítélték és életfogytiglani fegyházra megkegyelmeztek és aki sikertelenül igyekezett pörének megújítására, tegnap a werdeni fegyházban meghalt. Zeithen 15-20 évvel ezelőtt Németországban igen jónevű, népszerű író volt. A gyilkossággal minden elfogadható ok nélkül vádolták. Amikor elítélték, nagy mozgalom indult meg az igazság kiderítésére. Németország legelső írói és politikusai szálltak sikra, hogy a perújítást kivigyék, de a mozgalom eredmény nélkül maradt. Csak annyit tudtak elérni, hogy a halálítéletet megváltoztatták.

Öngyilkos kereskedő.

Pécs, aug. 2. Heszer Gerson, aki nem rég jómódu kereskedő volt, ma délelőlt felakasztotta magát. Anyagi gondok kergették a halálba.

Az angol felsőházból.

London, augusztus 2. A felsőház tegnap elfogadta a Robertsnek adandó dotációról szóló indítványt. — Roseberrynek azt az indítványát, hogy a király trónralépő nyilatkozatáról szóló törvényjavaslatot újabb tárgyalása végett külön bizottsághoz utasítsák, 105 szavazattal 29 ellenében elvetették. Azután harmadik olvasásban is elfogadják a király címéről szóló törvényjavaslatot, utána pedig második olvasásban a szabadalmi törvény módosításáról szóló javaslatot. Az eddigi rendelkezések között volt ugyanis egy paragrafus, a mely szerint az esetben, ha valamely feltaláló Angliában szabadalmat kap s ha az illető hét napon belül hasonló oltalom megadását kéri bizonyos más országokban, a külföldi szabadalom érvénye attól a naptól fogva számítassék, a melyen először kérte Angliában a szabadalmat. Németország és Ausztria-Magyarország nem járult hozzá ehhez a paragrafushoz, mert a két havi határidő az ott érvényes szabadalmi törvény rendelkezéseivel képest nagyon rövid. Az új javaslat ezt a határidőt egy évre teszi.

Megették a sertések.

Arad, aug. 2. Kecskeméti Pált ma háza udvarán szelütés érte. A házban senki se volt kivüle. Az udvarában levő disznók hasát, gyomrát és fejét kirágták; arczáról a húst felismerhetlenségig leették. Kecskeméti szivbajos volt.

KOZGAZDASAG.

A makói kiállítás megnyitása. Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter, aki tegnap délben indult el Budapestről, Szt. József miniszteri tanácsos és több országgyűlési képviselő kíséretében Makóra érkezett, hogy ünnepélyesen megnyissa a makói kiállítást, melynek a miniszter Desseffy Sándor csanádi püspökkel együtt védnöke. A vasutról a miniszter egyenesen Desseffy püspökhöz hajtatott, ahol szállva volt. A kiállítás ünnepélyes megnyitása ma folyt le.

A kiállítás területén Hervay kiállítási bizottsági elnök üdvözölte a minisztert, aki ezután közel másfél óráig tartó körutjában megemlélt a kiállítást, amely nemcsak Makónak fejlődő házi és mezőgazdasági iparát, hanem a környék kisiparos osztályának törekvéseit is szépen mutatta be. Különös érdekeket keltettek a háziipari szövöttes áruk, valamint Makónak és vidékének fejlett butoripara. A beható szemle után Desseffy Sándor püspök védnöktársa tiszteletére fényes ebédet adott. Hegedüs ma visszatért a fővárosba.

Melch Jenő és Társa

Tőzsde jelentése.

— A »Tiszántúli« eredeti távirata. —

Határidők.

	Budapest, aug. 2
Buza októberre	— — — — — 0.—
Buza áprilisra	— — — — — — —
Tengeri	— — — — — 0.—
Rozs okt.	— — — — — 0.—
Zab ápr.	— — — — — 0.—
Káposzta, repce, aug.	— — — — — — —

Értéktőzsde.

	Budapest, aug. 2.
Osztrák hitel	— — — — — — —
Magyar hitel	— — — — — — —
Allamvasút	— — — — — — —
Rimamurányi	— — — — — — —
Magyar jelzálog	— — — — — — —
Szalgotarjáni	— — — — — — —
Wagon-kölcsön	— — — — — — —

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1901. aug. 2-án.

Magyar aranyjárdék 4%	— — — — — 118.35
Magyar koronajárdék	— — — — — 92.80
Magyar vasuti kölcson aranyban 4,75%	— — — — — 120.25
Magyar vasuti kölcson ezüstben 2,5%	— — — — — 100.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 1876-ból	— — — — — 118.50
Magyar földterhermentési kötvény 4%	— — — — — 92.25
Italmérési jog megváltási kötvény	— — — — — 100.—
Horváth-szlavónföldterhermentési kötvény	— — — — — 93.50
Magyar nyerevény-sorsjegy-kölcson	— — — — — 173.—
Tiszszabályozás szezedi sorsjegyek kölcson	— — — — — 143.50
Osztrák járdék papírban	— — — — — 98.95
Osztrák járdék ezüstben	— — — — — 98.80
Osztrák járdék aranyban	— — — — — 118.—
Osztrák korona járdék	— — — — — 95.75
Osztrák államsorsjegyek	— — — — — 140.—
Osztrák magyar bank részvény	— — — — — 16.70
Magyar hitelbank részvény	— — — — — 639.—
Osztrák hitelintézet részvény	— — — — — 632.—
Párisi vista	— — — — — 95.10
20 frankos arany (Napoleond'or)	— — — — — 19.02
Németbirodalmi márka	— — — — — 117.20
London vista	— — — — — 239.50
20 márkás arany	— — — — — 23.46

A szerkesztőség f. felé.

Dr. VUCSKICS GYULA.

Van szerencsénk a n. érdemű közönség szives tudomására adni, hogy az alant jegyzett cikkek árait mélyen leszállítottuk és

teljesen kiárusítjuk

u. m. Szines selyem kelmék, nyári női ruha szövetek, mosó zefir, batiszt, angol vászon és fehér batisztok.

Szövött áru kesztyűk, gyermek- és fiu tricó ing, nadrág, netz ingek. Tenis flanell és satin ingek, övek, sapkák és egyéb idény cikkek.

Az összes raktáron levő napernyőket, blousokat és női fűzőket

minden elfogadható árban eladjuk.

Tisztelettel

Kunz József és társa cég,

Nagyvárad, Szt. László-tér.

VASUTI MENETREN D.

Érvényes 1901. évi május 1-től.

Nagyvárad—Dévaványa—Gyoma.			Gyoma—Dévaványa—Nagyvárad.			Vésztő—Kötegyán—Hollód.			Hollód—Kötegyán—Vésztő.		
	V. v.	Sz. v.		V. v.	Sz. v.		V. v.	V. v.		V. v.	V. v.
Nagyvárad ind.	5 50	2 14	Gyoma ind.	3 40	2 14	Vésztő ind.	4 45	5 27	Hollód ind.	4 35	12 05
Ósi	6 09	2 14	Ozed	4 07	2 54	Okány	5 07	5 49	Mocsár-Gyanta	4 46	12 17
Uj-Palota	6 24	2 29	Déva-Ványa	4 37	3 26	Gyanta	5 23	6 07	Rippa	5 02	12 39
Gyires	6 41	2 42	Kéthalom	4 54	3 43	Sarkad-Keresztur	5 36	6 18	Tenke	5 24	1 17
Körösszeg	7 02	3 01	Körös-Ladány	5 13	4 06	Méhkerék	5 52	6 36	Fekete-Tót	5 44	1 39
Szakál	7 59	3 81	Szeghalom	5 40	4 38	Kötegyán	6 16	6 57	Fekete-Bátor	6 06	2 07
Nagy-Tóti	7 55	3 47	Vésztő	6 12	5 22	Pósa	6 29	7 12	Árpád	6 16	2 18
Komád	8 25	3 59	Kót	6 38	5 52	Kötegyán	6 48	7 24	Erdő-Gyarak	6 25	2 28
Iráz	8 42	4 16	Iráz	6 52	6 07	Csegöd	7 02	7 39	Csegöd	6 34	2 38
Kót	9 19	4 39	Komádi	7 10	6 38	Erdő-Gyarak	7 12	7 49	Ilye	6 57	2 58
Vésztő	9 44	5 10	Nagy-Tóti	7 22	6 50	Árpád	7 21	7 59	Pósa	7 07	3 09
Szeghalom	10 34	5 55	Szakál	7 48	7 23	Fekete-Bátor	7 39	8 20	Kötegyán	7 19	3 22
Körös-Ladány	11 18	6 30	Körösszeg	8 11	7 47	Kötegyán	7 52	8 35	Kötegyán	8 06	3 42
Kéthalom	11 18	6 30	Gyires	8 33	8 12	Tenke	8 15	9 03	Méhkerék	8 15	3 52
Déva-Ványa	12 03	6 55	Uj-Palota	8 47	8 27	Rippa	8 39	9 32	Sarkad-Keresztur	8 33	4 12
Ozed	12 21	7 15	Ósi	9 03	8 46	Mocsár-Gyanta	8 51	9 45	Gyanta	8 43	4 23
Gyoma	12 45	7 39	Nagyvárad	20 9	05	Hollód	9 01	9 57	Okány	9 02	4 44
									Vésztő	9 20	5 04

Székelyhid—Margita—Sz.-Somlyó.			Sz.-Somlyó—Margita—Székelyhid.			Szeghalom—Füzes-Gyarmat.			Füzes-Gyarmat—Szeghalom.		
	V. v.	Sz. v.		V. v.	Sz. v.		V. v.	V. v.		V. v.	V. v.
Székelyhid ind.	9 36	6 40	Sz.-Somlyó ind.	3 18	2 05	Szeghalom ind.	10 20	5 50	P.-Ladány ind.	6 50	2 04
A.-Keresztur	10 20	7 22	Sz.-Nagyfalu	3 43	2 50	Füzes-Gyarmat	10 45	6 17	Szerep	7 40	2 48
V.-Abrány	10 34	7 35	Ipp	4 10	2 47	B.-N.-Bajom	11 43	7 15	B.-Udvari	7 54	3 01
Monos-Petri	10 45	7 45	Széplak	4 35	3 27	B.-Udvari	11 58	7 30	B.-N.-Bajom	8 17	3 23
Margita	11 05	8 04	Bályok	4 47	3 40	Szerep	12 09	7 41	Füzes-Gyarmat	9 09	4 07
Feiső-Abrány	11 19	8 17	Szoldobágy	5 01	3 55	P.-Ladány	1 10	8 32	Szeghalom	9 30	4 28
Szoldobágy	11 41	8 37	Felső-Abrány	5 19	4 15						
Bályok	11 55	8 56	Margita	5 38	4 37						
Széplak	12 18	9 12	Monos-Petri	5 48	4 48						
Ipp	12 48	9 40	V.-Abrány	5 58	4 59						
Sz.-Nagyfalu	1 10	9 59	A.-Keresztur	6 11	5 13						
Szilágy-Somlyó	1 34	10 22	Székelyhid	6 50	5 54						

A vonatok közlekedési ideje középeurópai idő szerint van kitüntetve.
A vastagabb számok este 6 órától reggeli 5 óra 59 perczig terjedő éjjeli időt jelzi.
A †-tel jelzetek feltételes megálló helyek.

Budapest—Nagyvárad—Kolozsvar.						Kolozsvar—Nagyvárad—Budapest.						Püspök-Ladány—Debreczen—Ermihályfalva.						
	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.		V. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.		Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Gy. v.	Sz. v.	V. v.
Budapest ind.	6 50	8 30	2 14	5 45	9 15	Kolozsvar ind.	5 23	7 12	12 32	6 13	11 01	P.-Ladány ind.	4 10	1 24	5 35	10 53	2 29	6 08
Rákos	7 02	8 51	2 13	6 06	9 28	Jegenye	7 59	11 14	7 16	12 20	7 16	Debreczen	5 10	2 56	6 46	11 44	3 56	7 41
Ujszász	8 28	10 59	3 36	8 40	10 56	B.-Hunyad	6 40	8 37	1 44	7 54	12 20	Ermihályfalva	6 36	3 57	7 29	1 10	4 58	9 13
Szolnok	9 07	11 31	3 59	9 27	11 19	Csucsá	3 25	7 09	9 19	2 15	8 37	12 52						
Szajol	9 21	11 50	4 12	9 46	11 33	Rév	5 26	7 47	10 08	3 01	9 32	1 34						
P.-Ladány	10 43	2 14	5 28	11 53	12 55	Élesd	5 54	7 59	10 25	3 15	9 49	1 48						
Báránd	2 12	12 07	5 11	12 07	5 11	Mező-Telegd	6 21	8 11	10 42	3 28	10 07	2 01						
Sáp	2 27	5 48	12 24	5 32	5 32	F.-Vásárhely	6 49	11 01	10 27	10 27	2 25							
B.-Ujfalu	11 18	2 47	6 03	12 46	1 33	Váradi-Velence	7 02	8 32	11 10	10 37	2 25							
M.-Peterd	3 12	1 14	6 31	6 15	6 15	Nagyvárad	7 11	8 38	11 17	3 57	10 44	2 31						
M.-Keresztur	3 25	1 28	6 50	6 31	6 31	Nagyvárad	2 22	8 43	11 36	4 10	11 04	2 38						
Püspöki	11 48	3 32	1 36	7 02	7 02	Püspöki	2 36	8 52	11 47	11 14	11 14							
Nagyvárad	11 56	3 42	6 39	1 48	2 11	Bors	2 47	11 54	11 22	11 22								
Nagyvárad	12 16	3 58	6 46	2 06	2 18	Mező-Keresztur	3 12	12 05	11 37	11 37								
V.-Velence	4 05	2 30	2 25	12 32	12 32	Mező-Peterd	3 30	12 17	11 50	11 50								
F.-Vásárhely	4 16	2 41	12 45	12 45	12 45	B.-Ujfalu	4 07	9 23	12 29	4 50	12 05	3 18						
M.-Telegd	12 48	4 38	7 15	3 03	2 50	Sáp	4 39	9 38	12 47	12 25	12 25							
Élesd	1 02	4 56	7 28	3 21	3 04	Báránd	5 01	1 01	12 41	12 41								
Rév	1 26	5 20	7 50	3 45	3 26	P.-Ladány	5 17	10 06	1 34	5 40	1 19	4 03						
Csucsá	2 16	6 31	8 37	4 52	4 16	Szajol	11 21	3 08	6 59	3 04	5 19							
B.-Hunyad	2 40	7 16	9 08	5 32	4 52	Szolnok	11 44	3 35	7 32	3 37	5 39							
Jegenye	3 15	7 49	9 33	6 01	5 34	Ujszász	12 03	3 58	7 50	4 05	5 58							
Kolozsvar	3 50	8 33	10 08	6 59	7 04	Rákos	1 37	6 03	9 28	6 52	7 38							
						Budapest	1 50	6 20	9 40	7 10	7 50							

Nagyvárad—Szeged.				Szeged—Nagyvárad.				Nagyvárad—Arad.				Arad—Nagyvárad.			
	Sz. v.	Sz. v.	V. v.		Sz. v.	Sz. v.	V. v.		Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.		Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Nagyvárad ind.	10 20	4 50	7 00	Szeged ind.	3 40	10 25	6 40	Nagyvárad ind.	10 20	4 30	7 10	Arad ind.	5 10	11 20	9 35
Ósi	10 30	4 41	7 16	H.-M.-Vásárhely	4 38	11 05	7 50	Ósi	10 30	4 41	7 16	Kétegyháza	6 14	12 31	10 54
Less	10 48	5 01	7 40	Orosháza	5 41	11 54	9 20	Less	10 48	5 01	7 40	Csaba	6 40	12 57	11 24
Gyapju	10 56	5 10	7 52	Csaba	7 00	2 33	4 50	Gyapju	10 56	5 10	7 52	Csaba	7 10	2 33	4 50
Cséffa	11 03	5 19	8 05	Gyula	7 27	3 05	5 26	Cséffa	11 03	5 19	8 05	Gyula	7 40	3 27	5 56
Szalonta	11 26	5 44	8 46	Sarkad	7 47	3 27	5 56	Szalonta	11 26	6 44	8 46	Sarkad	7 50	3 39	6 10
Kötegyán	11 46	6 05	9 15	Kötegyán	7 57	3 39	6 10	Kötegyán	11 46	6 05	9 15	Kötegyán	8 20	4 10	6 47
Sarkad	11 57	6 17	9 31	Szalonta	8 23	4 10	6 47	Sarkad	11 57	6 17	9 31	Szalonta	8 40	4 34	7 18
Gyula	12 21	6 44	10 61	Cséffa	8 42	4 34	7 18	Gyula	12 21	7 44	10 01	Cséffa	8 40	4 42	7 29
Csaba	2 06	7 41	4 44	Gyapju	4 42	7 29	7 29	Csaba	12 42	7 06	10 30	Gyapju	9 04	5 19	8 16
Orosháza	3 12	9 10	5 50	Less	9 04	5 00	7 51	Csaba	2 23	7 18	4 32	Less	9 21	5 19	8 16
H.-M.-Vásárhely	3 53	10 02	7 00	Ósi	9 21	5 19	8 16	Kétegyháza	2 54	7 46	5 03	Ósi	9 21	5 19	8 16
Szeged	4 28	10 55	7 55	Nagyvárad	9 32	5 30	8 31	Arad	3 55	8 50	6 05	Nagyvárad	9 32	5 30	8 31

Nagyvárad—Belényes—Vaskóh.				Vaskóh—Belényes—Nagyvárad.				Nagyvárad—Ermihályfalva.				Ermihályfalva—Nagyvárad.			
	Tv. sz. sz.	Sz. v.	V. v.		Sz. v.	Tv. sz. sz.	V. v.		Sz. v.	V. v.		Sz. v.	V. v.	V. v.	
Nagyvárad ind.	5 35	2 40	5 47	Vaskóh ind.	4 12	2 55	5 47	Nagyvárad ind.	4 15	6 44	Ermihályfalva ind.	6 10	5 20	6 41	
V.-Velence	6 11	3 13	6 26	Lunka-Rézbánya	4 12	3 08	6 26	B.-Püspöki	4 30	7 10	Érselind	7 10	6 48	7 22	
Félix-Fürdő	6 26	3 27	7 07	Szudrics	4 39	3 37	7 07	Bihar	5 14	8 05	Székelyhid	7 22	7 02	7 22	
Kardó	7 07	4 07	7 19	Belényes	5 07	4 16	7 19	Paptamási	5 27	8 21	Nagykánya	7 35	7 22	7 40	
Nyárló	7 34	4 32	7 54	Sonkolyos	5 28	4 39	7 54	Gyapoly	5 43	8 44	B.-Dioszeg	7 50	7 40	8 08	
Magyar-Gyepes	8 12	5 01	8 12	Belényes-Ujlak	5 49	4 51	8 12	Nagykánya	5 55	8 59	Gyapoly	8 11	8 33	8 33	
Tasádfő	8 25	4 46	8 25	Borz	6 05	5 22	8 25	Székelyhid	6 24	9 32	Paptamási	8 29	8 58	8 58	
Drág-Cséke	8 52	5 46	8 52	Sólyom	6 26	5 43	8 52	É							